

รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม
ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

AN INTERNAL SUPERVISION MODEL FOR MAINSTREAMING SCHOOLS
UNDER THE BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

Corresponding author¹,
Timmy_2509@hotmail.co.th¹

ศุภลักษณ์ มีปาน¹, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต²
และ ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ³
Supalax Meepan¹, Sowwanee Sikkhabandit²
and Khwanying Sriprasertpap³

Received: February 25, 2019

Revised: March 27, 2019

Accepted: May 15, 2019

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ทำการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ 1) สร้างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 2) ประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ 1) องค์ประกอบการนิเทศ ได้แก่ การบริหารจัดการ ทักษะของผู้นิเทศ การดำเนินการนิเทศ การส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของครูการศึกษาพิเศษ การสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้รับการนิเทศ การสร้างเครือข่ายการนิเทศ 2) การนิเทศแบบมีส่วนร่วม ของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ได้แก่ การวางแผน การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน การปฏิบัติงาน การสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ การประเมินผลผลิตในการดำเนินงาน และการปรับปรุงแก้ไข 3) ประสิทธิภาพของการนิเทศ ได้แก่ ทักษะและพฤติกรรมการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูการศึกษาพิเศษ ความพึงพอใจของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายใน พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการนิเทศภายใน, การจัดการเรียนร่วม, โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร, การนิเทศแบบมีส่วนร่วม

ABSTRACT

This research aims to develop the internal supervision model for inclusive education management in schools under the Bangkok Metropolitan Administration by doing 2 steps: 1) Create an internal supervision model for inclusive education management in schools under the Bangkok Metropolitan Administration. By interviewing experts 2) Evaluate the internal supervision model for inclusive in schools under the Bangkok Metropolitan

¹นิสิตระดับศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครปฐม

²รองศาสตราจารย์ ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครปฐม

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Administration. with a questionnaire. The research reveals that the internal supervision model for inclusive education management in schools under the Bangkok Metropolitan Administration consists of 3 main parts are

- 1) Supervisory elements are Management, Supervisor skills, Promotion an inclusive education management of special education teachers, Relationship building and acceptance of recipients, creating a supervisory network.
- 2) Participatory supervision of supervisors and supervision recipient including planning, providing knowledge and understanding of work working Morale promotion Performance evaluation of operations And improvements.
- 3) The effectiveness of supervision is the internal supervision skills and behavior for inclusive management. Learning management skills of special education teachers. Satisfaction of supervisors and supervision recipient. The evaluation results of the internal supervision model. Found that developed model is appropriate possibility, accuracy and the overall usefulness are at the highest level.

Keywords: Internal Supervision Model, Inclusive Education, Schools under Bangkok Metropolitan Administration, Participatory Supervision

บทนำ

กระบวนการนิเทศภายในเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการร่วมกันกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนที่สามารถดำเนินการนิเทศภายในได้มาตรฐานนั้นครูในโรงเรียนต้องมีความสามารถ และทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดี นักเรียนต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ปัจจุบันแม้ว่าแนวทางของกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษาจะมีวิวัฒนาการดีกว่าอดีตที่ผ่านมาในลักษณะของงานนำองค์ประกอบกระบวนการนิเทศภายใน เช่น การรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศอย่างมียุทธศาสตร์ การจัดระบบการบริหารจัดการที่เน้นพัฒนาครูและนักเรียน ระบบการติดตามประเมินผลที่เน้นผลงานครู และระบบการเผยแพร่ขยายผล (Krongthong Chiradechakun, 2007, p. 4) แต่จากการศึกษาผลการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียน ยังมีปัญหาอีกมาก ดังที่ ทันติมา พงษ์พรหม (Thanthima Phongphrom, 2015, p. 73-75) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าสถานศึกษาแต่ละแห่งมีปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกัน ซึ่งผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการวางแผนการนิเทศภายใน และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ จิรภัทร เหมืองทองและสมชาย วงษ์เกษม (Chiraphat Maungthong & Somchai Wongkasem, 2012, p. 181-182) ให้ข้อเสนอแนะในด้านความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการนิเทศว่าควรส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาเข้ารับการอบรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

จากการติดตามนโยบายการบริหารราชการของกรุงเทพมหานครในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษาในการใช้เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะการพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ซึ่งได้กำหนดในแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2556 – 2575 (Strategic and evaluative center Bangkok, 2013, p. 217 - 231) มีเป้าหมายว่า “เมื่อกรุงเทพฯ สามารถจัดการศึกษาให้กับเด็กเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพฯ อย่างทั่วถึง โดยไม่แบ่งแยกความแตกต่างทางสังคม การเมือง วัฒนธรรม ศาสนา และจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาให้เยาวชนในพื้นที่กรุงเทพฯ ให้มีความรู้ มีจิตสำนึกรักเมืองกรุงเทพฯ ห่วงแหนและร่วมสืบทอดวัฒนธรรม” แต่จากรายงานการติดตามผลการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าการจัดการศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ยังอยู่เกณฑ์ค่อนข้างต่ำ จากผลการทดสอบความสามารถในการอ่าน

เขียน ของนักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 พบว่า จำนวนนักเรียนที่ต้องพัฒนาการอ่าน การเขียน มีถึงร้อยละ 17.51 ซึ่งปัญหาส่วนหนึ่งมาจากกลุ่มผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (เด็กที่มีความต้องการพิเศษ) นักเรียนกลุ่มนี้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีโรงเรียนที่เปิดเป็นโรงเรียนเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 134 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 4,020 คน (ข้อมูล วันที่ 10 มิถุนายน 2561) ซึ่งการจัดการเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติตามความสามารถของเด็ก และความพร้อมของโรงเรียน (Phadung Arrayawinyoo, 1998, p. 21) ในการเปิดโรงเรียนเรียนร่วมนั้น กรุงเทพมหานครมีเป้าหมายในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้เข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และมีพัฒนาการทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบาย แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วม โดยผู้บริหารโรงเรียนทำหน้าที่บริหารจัดการและสนับสนุนการจัดการเรียนร่วม ครูการศึกษาพิเศษทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูสอนเสริมทำหน้าที่สอนเพิ่มเติมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ นักจิตวิทยา นักกระตุ้นพัฒนาการ นักกิจกรรมบำบัด นักอรรถบำบัด ทำหน้าที่ช่วยให้การสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาการ และโรงเรียนต้องจัดให้มีการเตรียมความพร้อมของผู้ปกครอง การเตรียมสิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ เครื่องมือ และอุปกรณ์ ห้องเรียนสำหรับการเรียนร่วม ซึ่งสำนักการศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานการจัดการศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อติดตามผลการดำเนินงานทุกปีการศึกษา

จากการประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2560 ที่ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญ ในการบริหารจัดการให้ครูการศึกษาพิเศษ สามารถจัดการเรียนรู้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้มีศักยภาพสูงขึ้น แต่พบว่ามาตรฐานด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดที่ 1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดี ต่อการจัดการเรียนร่วม และปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม ตัวชี้วัดที่ 2 ครูมีกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนเต็มศักยภาพ ตัวชี้วัดที่ 3 ครูใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม ร้อยละ 56.50 ถือว่ายังอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา จากการสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา และครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครูการศึกษาพิเศษ มีความต้องการให้มีการดำเนินการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งปัจจุบันการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ผู้นิเทศไม่มีการวางแผนการนิเทศที่ชัดเจน ผู้บริหารมักใช้วิธีการประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานและสั่งการให้ครูการศึกษาพิเศษปฏิบัติ ครูการศึกษาพิเศษบางคนไม่เคยได้รับการนิเทศโดยตรงจากผู้นิเทศ ไม่มีการติดตามการจัดการเรียนรู้ของครูการศึกษาพิเศษอย่างเป็นรูปธรรม ผู้รับการนิเทศไม่สามารถนำข้อเสนอแนะที่เกิดจากการนิเทศไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (Supervisory unit, 2018, p. 5-10)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีพบว่า กระบวนการนิเทศที่มีประสิทธิผล ต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยเฉพาะการนิเทศการจัดการเรียนร่วมที่ผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศซึ่งเป็นครูการศึกษาพิเศษ จะต้องมีการนิเทศที่แตกต่างจากการนิเทศแบบปกติ โดยเฉพาะผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศจะต้องร่วมมือกันในการแก้ปัญหาที่เกิดกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล ซึ่งการวางแผนการนิเทศ การทำความเข้าใจ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน การส่งเสริมขวัญกำลังใจ และการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุง ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ที่ต้องเข้าใจปัญหา อุปสรรค การแนะนำ ช่วยเหลือ กระตุ้น ยั่วยุ เพื่อให้การทำงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดขึ้น กลิคแมนและคณะ (Glickman, et al. 1995, p. 6) มีความคิดเห็นว่าการนิเทศแบบมี

ส่วนร่วมเป็นรูปแบบการนิเทศที่ได้ผลดี เพราะเป็นการนิเทศที่เน้นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยยึดหลักประชาธิปไตยในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และ สงัด อุทรานันท์ (Sangad Utaranan, 1987, p. 84-87) กล่าวถึงการนิเทศแบบมีส่วนร่วมว่าเป็นแบบแผนของการนิเทศการศึกษาที่จัดลำดับไว้อย่างเป็นระเบียบ มีลำดับขั้นตอนในการพัฒนาที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางในการปฏิบัติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พนมชัย นันทะศรี (Phanomchai Nanthasri, 2004, p. 98-102) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมในกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครู

ดังนั้น จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศภายในสถานศึกษา พบว่า การนิเทศแบบมีส่วนร่วมระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศที่ต้องร่วมมือในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้นมีความสำคัญ และการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครยังขาดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้สถานศึกษามีรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมที่เหมาะสม ส่งผลต่อการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูและยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ย่อย ดังนี้

1. เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลสำหรับสำนักการศึกษา ในการกำหนดแนวนโยบายการส่งเสริมกระบวนการนิเทศภายในและสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. สำนักการศึกษา สามารถนำรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ
3. สถานศึกษาได้รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ไปใช้ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

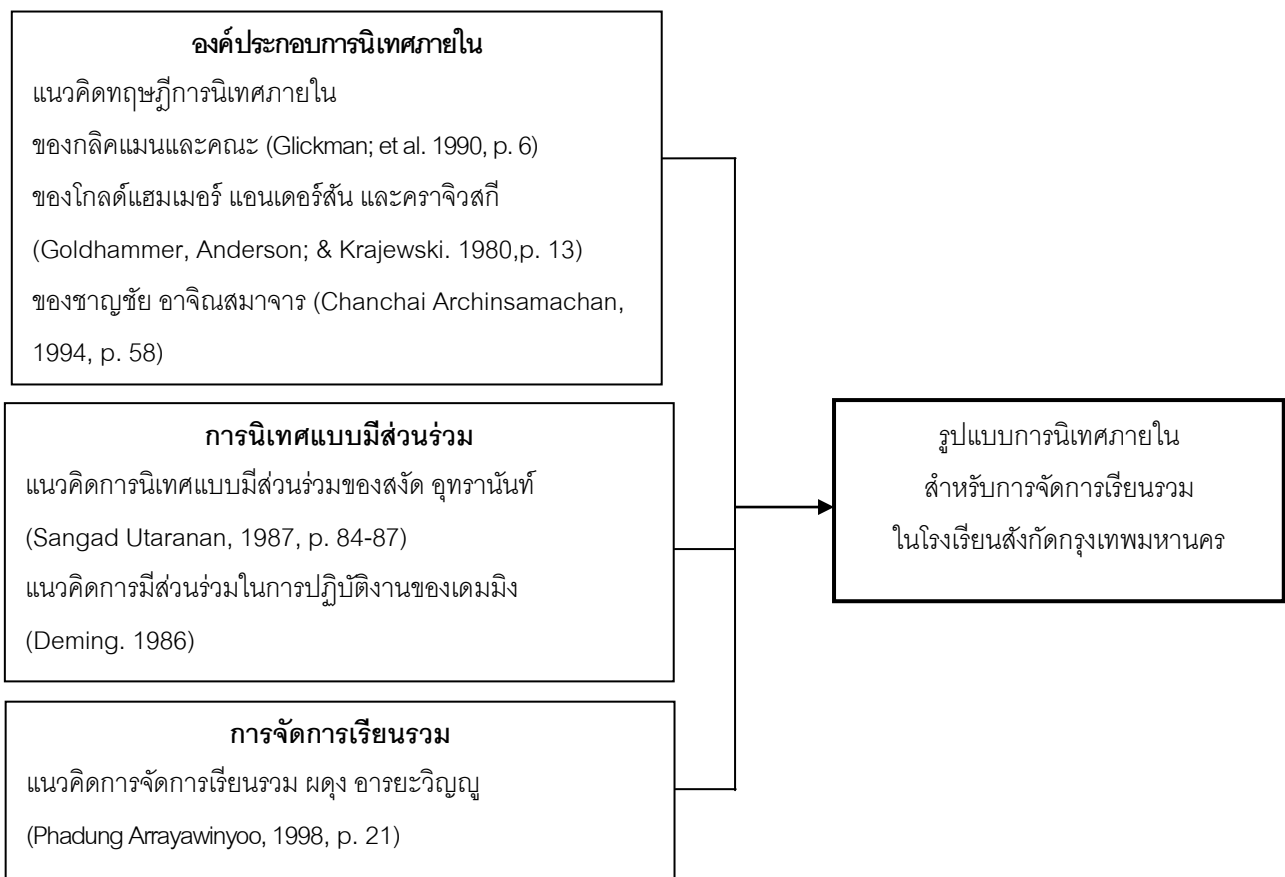
ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบการนิเทศภายใน ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดของกลิคแมน (Glickman, et al.1990, p. 6) ว่าการนิเทศเป็นงานเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ในเรื่องหลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดสื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก การเตรียมและพัฒนาครู รวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอน และโกลด์แฮมเมอร์ แอนเดอร์สัน และคราเจวสกี (Goldhammer, Anderson, & Krajewski. 1980, p. 13) มีแนวคิดว่าการนิเทศเป็นงานที่ผู้บริหารหรือผู้นิเทศ กระตุ้นให้ครูมีการพัฒนาการสอน นำสื่อการสอนมาใช้ โดยมีทักษะในการสื่อสาร การช่วยเหลือครูแก้ปัญหา ช่วยเหลือครูในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสร้างบรรยากาศที่ดี ชาญชัย อาจิณสมมาตร (Chanchai Archinsamachan, 1994, p. 58) มีแนวคิดว่า หลักการนิเทศภายใน ควรมีการบริหารเป็นระบบ มีการวางแผนดำเนินงาน การมีส่วนร่วม เคารพในความ

คิดเห็นของผู้อื่น เน้นความร่วมมือร่วมใจ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงาน การสร้างความเข้าใจระหว่างกัน การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และการเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

2. การนิเทศแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยใช้การมีส่วนร่วมในการนิเทศภายในสถานศึกษา ของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ครูผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นิเทศ และครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งสังกัด อุทยานันท์ (Sangad Utaranan, 1987, p. 84-87) ให้แนวคิดว่าการพัฒนากระบวนการนิเทศที่สะท้อนประสิทธิผลในการปฏิบัติต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคคลในโรงเรียน และดำเนินการได้ 5 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน (Planning-P) 2) การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Informing-I) 3) การปฏิบัติงาน (Doing-D) 4) การสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ (Reinforcing-R) และ 5) การประเมินผลผลิตของการดำเนินงาน (Evaluating-E) รวมทั้งนำขั้นตอนของการบริหารคุณภาพงานตาม “วัฏจักรเดมมิง” (Deming, 1986) ซึ่งได้นำมาปรับใช้ในกระบวนการนิเทศภายในการจัดการเรียนร่วม 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน (Plan-P) 2) การปฏิบัติตามแผน (Do-D) 3) การตรวจสอบ/ประเมินผล (Check-C) และ 4) การปรับปรุงแก้ไข (Act-A)

จากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้การวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) แบ่งขั้นตอนการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1.1 ร่างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ในระยะที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดการนิเทศภายในและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม รวบรวมข้อมูลด้วยการบันทึกเอกสาร นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้เรื่องการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในประเด็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการนิเทศภายในหาข้อสรุปร่วม (Common Conclusion) นำมาวิเคราะห์ และเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ครูผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้นิเทศ และครูการศึกษาพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 632 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์องค์ประกอบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม ด้วยสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ได้องค์ประกอบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ 2) ทักษะของผู้นิเทศ 3) การดำเนินการนิเทศ 4) การส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของครูการศึกษาพิเศษ 5) การสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้รับการนิเทศ 6) การสร้างเครือข่ายการนิเทศ (Supalax Meepan, 2018, p. 263-273) และผลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในประเด็นของการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม พบว่าการนิเทศแบบมีส่วนร่วมที่เกิดจากการร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยทั้งสองฝ่ายมีการวางแผนการทำงาน การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน การลงมือปฏิบัติงานร่วมกัน การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ การนำผลการปฏิบัติงานมาร่วมกันปรับปรุงแก้ไข จะทำให้เกิดประสิทธิผล คือ ผู้นิเทศจะเกิดทักษะและพฤติกรรมการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม ผู้รับการนิเทศ (ครูการศึกษาพิเศษ) จะเกิดทักษะในการจัดการเรียนรู้ และเกิดความพึงพอใจของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้ข้างต้นมาวางรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1.2 การตรวจสอบรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยตรวจสอบรูปแบบโดยการนำร่างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครไปตรวจสอบโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อร่างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ของแบบสัมภาษณ์กับจุดมุ่งหมาย ซึ่งเป็นการหาค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ที่มีความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการจัดการเรียนร่วม คัดเลือกข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ มีค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 ได้หัวข้อในการสัมภาษณ์ 5 ประเด็นหลัก ปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะ

3. การเก็บข้อมูล ประสานผู้ทรงคุณวุฒิ นัดหมายทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ณ สถานที่ทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิ ระหว่างวันที่ 10 – 31 ตุลาคม 2561

4. การวิเคราะห์ข้อมูล รวบรวมความคิดเห็นจากข้อมูลประเด็นการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับร่างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการสรุปเนื้อหาสัมภาษณ์ แต่ละประเด็นหาข้อสรุปพร้อม

5. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล นำไปปรับปรุงร่างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบฯ

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการนำรูปแบบฯ ที่ปรับปรุงแล้ว ไปเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินรูปแบบฯ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1967, p.179) ในประเด็นตามองค์ประกอบการนิเทศการจัดการเรียนร่วมที่วิจัยได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ของแบบประเมินกับจุดมุ่งหมาย ซึ่งก็เป็นการหาค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน คัดเลือกข้อคำถามที่ใช้ในการประเมิน IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 ได้จำนวน 30 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .912

3. การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยประสานส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 9 ฉบับ ได้รับคืนมาทั้ง 9 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร หาค่าร้อยละรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการสร้างรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

หลังจากผู้วิจัยศึกษาแนวคิดการนิเทศภายในและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง รวบรวมข้อมูลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลยกร่างและตรวจสอบรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการนิเทศภายในการจัดการเรียนร่วม รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาสังเคราะห์ ได้ 3 ส่วนหลัก ดังต่อไปนี้

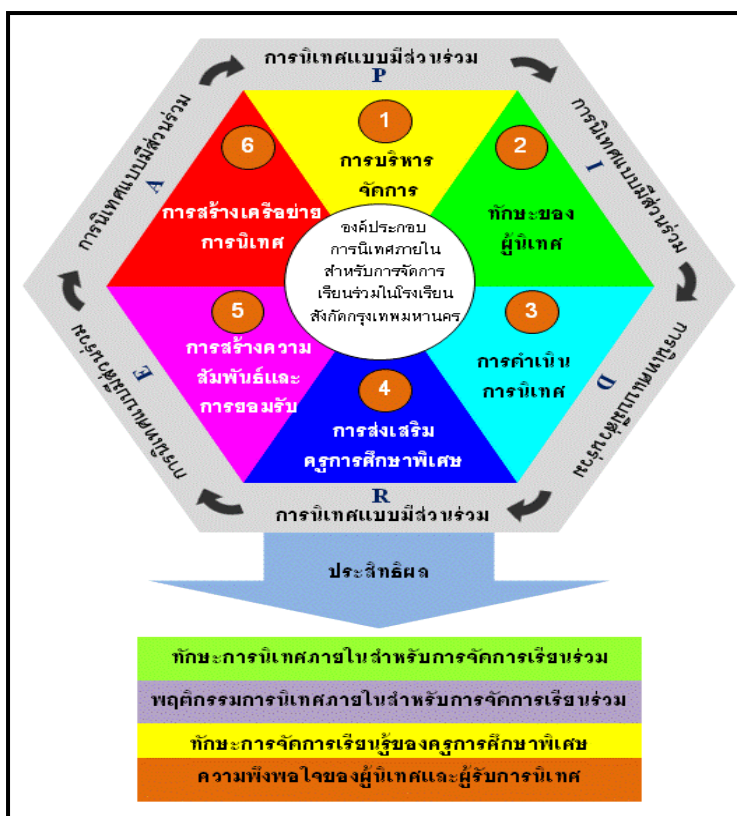
ส่วนที่ 1 องค์ประกอบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหา สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้เรื่องการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) สรุปผลการวิจัยได้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การบริหารจัดการ 2) ทักษะของผู้นิเทศ 3) การ

ดำเนินการนิเทศ 4) การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ร่วมของครูการศึกษาพิเศษ 5) การสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้รับนิเทศ 6) การสร้างเครือข่ายการนิเทศ (Supalax Meepan, 2018, p. 263-273)

ส่วนที่ 2 การนิเทศแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหา สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้เรื่องการนิเทศภายใน พบว่า การนิเทศแบบมีส่วนร่วมระหว่างผู้นิเทศและผู้รับนิเทศ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ครูผู้รับมอบหมายเป็นผู้นิเทศ และครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้กระบวนการการนิเทศแบบมีส่วนร่วม 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning-P) 2) การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Informing-I) 3) การปฏิบัติงาน (Doing-D) 4) การสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ (Reinforcing-R) 5) การประเมินผลผลิตในการดำเนินงาน (Evaluating-E) 6) การปรับปรุงแก้ไข (Acting-A)

ส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพของการนิเทศ ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหา สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้เรื่องการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ประสิทธิภาพของการนิเทศ ประกอบด้วย 1) ทักษะการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนรู้ร่วม 2) พฤติกรรมการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนรู้ร่วม 3) ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูการศึกษาพิเศษ 4) ความพึงพอใจของผู้นิเทศและผู้รับนิเทศ

ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ข้อมูลนำมาจัดทำรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

จากภาพประกอบอธิบายรายละเอียด ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมี 6 องค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบ มีคำอธิบายและแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1. การบริหารจัดการ เป็นกระบวนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ต้องศึกษานโยบาย มาตรฐานการจัดการศึกษาและแนวทางปฏิบัติสำหรับโรงเรียนเรียนร่วม ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ความต้องการ กำหนดแผนยุทธศาสตร์ แต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินการนิเทศ จัดทำแผนงาน โครงการนิเทศภายในสถานศึกษา บริหารจัดการการนิเทศภายใน จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้ในกระบวนการนิเทศ ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา และการจัดเตรียมบุคลากรสำหรับเป็นผู้นิเทศการจัดการเรียนร่วม

2. ทักษะของผู้นิเทศ คือ คุณสมบัติของผู้นิเทศการจัดการเรียนร่วมที่จะต้องมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ ขอบข่าย และอำนาจหน้าที่ในการนิเทศการศึกษาและให้คำแนะนำ การนำนโยบายการจัดการเรียนร่วมสู่การปฏิบัติ มีความรู้เฉพาะทางในด้านกระบวนการจัดการเรียนร่วม เช่น การดูแลช่วยเหลือเด็กพิเศษ การคัดกรอง การส่งต่อ การจัดทำแผนในการนิเทศการสอน จัดทำสื่อหรือเครื่องมือนิเทศ มีทักษะการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ไปยังผู้รับการนิเทศได้

3. การดำเนินการนิเทศ เป็นการทำงานในสถานศึกษาที่เกิดจากความร่วมมือของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยใช้การนิเทศแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินการนิเทศภายใน โดยการสังเกตการสอน การให้คำปรึกษา แนะนำ การสะท้อนผล การใช้เครื่องมือในการนิเทศอย่างหลากหลาย กำกับติดตามให้ผู้รับการนิเทศมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศไปปฏิบัติ การประเมินความพึงพอใจอย่างรอบด้านจากผู้รับการนิเทศ

4. การส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของครูการศึกษาพิเศษ เป็นการสนับสนุนครูการศึกษาพิเศษให้มีทักษะทางด้านการจัดการเรียนการสอน โดยสำรวจและประเมินความต้องการของครู ส่งเสริมให้ครูศึกษานโยบายแนวทางการพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ส่งเสริมให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อการให้บริการนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่งเสริมให้เข้าใจทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP) ส่งเสริมให้ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมการสร้าง/ผลิต สื่อการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีและเทคนิควิธีการปฏิบัติงานในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาเทคนิควิธีการวัดผลประเมินผลที่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5. การสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้รับการนิเทศ เป็นการสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ผู้นิเทศต้องศึกษาความต้องการของครูการศึกษาพิเศษก่อนการดำเนินการนิเทศ มีวิสัยทัศน์จุดมุ่งหมายเดียวกันในการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศได้แสดงความคิดเห็นและร่วมกันในการพัฒนากระบวนการนิเทศภายใน มีเจตคติที่ดีต่อกัน ให้ความร่วมมือปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน แสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่พบและสามารถแก้ปัญหาให้กับผู้รับการนิเทศได้ ผู้นิเทศต้องมีมนุษยสัมพันธ์ มีบุคลิกภาพดี มีภาวะผู้นำ ประพฤติตนเป็นแบบอย่าง สร้างการยอมรับศรัทธา และสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานแก่ผู้รับการนิเทศ

6. การสร้างเครือข่ายการนิเทศ เป็นการนำผลจากความสำเร็จของการดำเนินการตามกระบวนการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมไปเผยแพร่แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ขยายผลการดำเนินงานกับสถานศึกษาอื่นหรือเครือข่ายการนิเทศ โดยรวบรวมข้อมูลด้านการจัดการเรียนร่วมในเครือข่ายมาวางแผนการนิเทศ จัดทำคู่มือการนิเทศภายใน ร่วมกันจัดหาทีมสหวิทยาการเป็นเครือข่ายการทำงาน จัดให้มีเครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายกับชุมชน หน่วยงานภายนอก ในการร่วมกันพัฒนากระบวนการนิเทศ จัดให้มีการประชุม การปฏิบัติกิจกรรม จัดทำสื่อและเครื่องมือที่ในการนิเทศภายใน การจัดการเรียนร่วม นิเทศติดตาม ประเมินผลการการนิเทศในเครือข่าย เพื่อพัฒนากระบวนการนิเทศภายในให้มีความเข้มแข็ง และยั่งยืน

ส่วนที่ 2 การนิเทศแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วยการมีส่วนร่วมของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ครูผู้รับมอบหมายเป็นผู้นิเทศ และครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้กระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning-P) เป็นขั้นที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศทำการประชุม ปรึกษาหารือ เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ของครูการศึกษาพิเศษ การกำหนดเป้าหมาย จัดทำแผนงาน การติดตามการประสานงานเครือข่าย

2. การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Informing-I) เป็นขั้นตอนของการให้ความรู้ ความเข้าใจถึงสิ่งที่จะดำเนินการว่าต้องใช้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างไร มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการอย่างไร ที่จะให้ผลการดำเนินงานมีคุณภาพ

3. การปฏิบัติงาน (Doing-D) เป็นขั้นตอนในการดำเนินการนิเทศ โดยผู้นิเทศนัดหมายในการนิเทศการสอน ตามแผนที่กำหนด โดยดำเนินการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล สังเกตการสอน ให้ข้อคิดเห็น และนัดหมายติดตามผลการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป

4. การสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ (Reinforcing-R) เป็นขั้นตอนที่ผู้นิเทศ ต้องส่งเสริมการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยกย่อง ชมเชย สร้างความมั่นใจและความพึงพอใจให้ผู้รับการนิเทศ เพื่อผลในการปฏิบัติงานที่ดี

5. การประเมินผลผลิตในการดำเนินงาน (Evaluating-E) เป็นขั้นตอนที่ผู้นิเทศ รวบรวมผลการปฏิบัติงานจากรอบด้าน มาหาข้อสรุปร่วมกันเพื่อทำการประเมินผลการดำเนินงาน

6. การปรับปรุงแก้ไข (Acting-A) เป็นขั้นตอนที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนร่วมให้มีคุณภาพมากขึ้น

ส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพ เป็นผลของการดำเนินการจัดการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม โดยคาดหวัง ประสิทธิภาพ 4 ด้าน คือ

1. ทักษะการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม หมายถึง ผู้นิเทศศึกษานำนโยบายมาวางแผนการนิเทศ การจัดการเรียนร่วม สร้างสื่อและเครื่องมือในการนิเทศอย่างหลากหลาย ดำเนินการนิเทศอย่างมีคุณภาพตามแผน และติดตามประเมินผลการนิเทศตามปฏิทินปฏิบัติงาน นำผลการนิเทศมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนากระบวนการนิเทศให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนร่วมอย่างแท้จริง

2. พฤติกรรมการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม หมายถึง ผู้นิเทศมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ การปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ประพฤติตนเป็นแบบอย่าง มีความกระตือรือร้นและมีวิสัยทัศน์ที่ดี ดำเนินการนิเทศแบบกัลยาณมิตร เปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศได้แสดงความคิดเห็น มีอิสระในการคิดสร้างสรรค์งาน และร่วมกันในการพัฒนากระบวนการนิเทศภายใน ยกย่องชมเชย ให้กำลังใจเพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการทำงาน

3. ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ครูการศึกษาพิเศษซึ่งเป็นผู้รับการนิเทศ ความรู้ เรื่องนโยบาย แนวทางการพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เตรียมการสอน จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ปรับวิธีสอน จัดทำสื่อการจัดการเรียนรู้ ใช้เทคนิควิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับ ความบกพร่องของเด็กพิเศษ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามที่กำหนดในวัตถุประสงค์ สามารถใช้การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา นักเรียนเรียนร่วมได้

4. ความพึงพอใจของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ หมายถึง ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศมีความรู้สึกยินดีมีเจตคติที่ดีในการทำงานร่วมกัน ผู้นิเทศได้รับการตอบสนองตามความต้องการเกิดความร่วมมือที่จะพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนเรียนร่วมให้สูงขึ้นด้วยความเต็มใจและพอใจ

2. ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวม (N = 9)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม (คน)					ความเป็นไปได้ (คน)					ความถูกต้อง (คน)					ความเป็นประโยชน์ (คน)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.การบริหารจัดการ	8	1	-	-	-	8	1	-	-	-	8	1	-	-	-	7	2	-	-	-
2.ทักษะของผู้นิเทศ	8	1	-	-	-	8	1	-	-	-	7	2	-	-	-	6	2	1	-	-
3.การดำเนินการนิเทศ	8	1	-	-	-	7	1	1	-	-	7	2	-	-	-	6	3	-	-	-
4.การส่งเสริม การจัดการเรียนร่วม ของครูการศึกษาพิเศษ	7	2	-	-	-	7	2	-	-	-	7	2	-	-	-	6	3	-	-	-
5.การสร้างความสัมพันธ์ และการยอมรับของผู้รับ การนิเทศ	8	1	-	-	-	6	2	1	-	-	6	3	-	-	-	6	3	-	-	-
6.การสร้างเครือข่าย การนิเทศ	8	1	-	-	-	7	2	-	-	-	7	2	-	-	-	6	2	1	-	-
รวมคะแนน	4	-	-	-	-	43	9	2	-	-	42	12	-	-	-	37	15	2	-	-
	7	7																		
เฉลี่ย (ร้อยละ)	87.04	12.96	-	-	-	79.63	16.67	3.70	-	-	77.78	22.22	-	-	-	68.52	27.78	3.70	-	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นด้านความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ร้อยละ 87.04 ระดับมาก ร้อยละ 12.96 ความคิดเห็นด้านความเป็นไปได้ ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 79.63 ระดับมาก ร้อยละ 16.67 ระดับปานกลาง ร้อยละ 3.70 ความคิดเห็นด้านความถูกต้อง ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 77.78 ระดับมาก ร้อยละ 22.22 ความคิดเห็นด้านความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 68.52 ระดับมาก ร้อยละ 27.78 และระดับปานกลาง ร้อยละ 3.70

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ ในประเด็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม และดำเนินการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการและส่งผลกระทบต่อการนิเทศภายในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด การศึกษานโยบาย แนวทางปฏิบัติการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนร่วม และการศึกษาข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้องทำความเข้าใจร่วมกันและนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการนิเทศการจัดการเรียนร่วมของสถานศึกษา

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ ส่วนที่ 1 องค์ประกอบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การบริหารจัดการ 2) ทักษะของผู้นิเทศ 3) การดำเนินการนิเทศ 4) การส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของครูการศึกษาพิเศษ 5) การสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้รับการนิเทศ 6) การสร้างเครือข่ายการนิเทศ ส่วนที่ 2 การนิเทศแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ครูผู้รับมอบหมายเป็นผู้นิเทศ และครูการศึกษาพิเศษ ใช้กระบวนการการนิเทศภายในในการจัดการเรียนร่วม 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning-P) 2) การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Informing-I) 3) การปฏิบัติงาน (Doing-D) 4) การสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ (Reinforcing-R) 5) การประเมินผลผลิตในการดำเนินงาน (Evaluating-E) 6) การปรับปรุงแก้ไข (Acting-A) ส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพของการนิเทศ ประกอบด้วย 1) ทักษะการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม 2) พฤติกรรมการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม 3) ทักษะการจัดการเรียนร่วมของครูการศึกษาพิเศษ 4) ความพึงพอใจของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

2. การประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า มีความเหมาะสมความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่สร้างขึ้น ได้ผ่านการศึกษาเนื้อหา สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาสังเคราะห์ยกวางรูปแบบฯ และตรวจสอบยืนยันจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมด้วยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก นำข้อมูลที่ได้มาหาข้อสรุปพร้อม นำไปปรับปรุง แก้ไข ทำให้ได้รูปแบบที่สมบูรณ์ ดังที่ บุญชม ศรีสะอาด (Boonchom Srisaat, 2010, p. 104) ได้กล่าวถึง การสร้างรูปแบบ ว่าผู้วิจัยจะสร้างรูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิดรูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้ว ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดตัวแปรของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบได้ สอดคล้องกับวาโร พึงสวัสดิ์ (Waro Phengsawat, 2010, p. 6) ที่กล่าวว่า การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าประกอบด้วยอะไร จำนวนเท่าใด มีโครงสร้าง และความสัมพันธ์กันอย่างไร ขึ้นอยู่กับตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษา ซึ่งจะออกแบบตามแนวคิด หลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้นเป็นหลัก และ ทิศนา ข้ามมณี (Thitsana Khaemmanee, 2003, p. 201) กล่าวว่า การศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ผู้สร้างรูปแบบได้ค้นพบองค์ประกอบสำคัญ และการจัดกลุ่มองค์ประกอบ ทำได้โดยการนำองค์ประกอบที่กำหนดไว้มาจัดหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ เป็นขั้นที่ต้องใช้ความคิด ความรอบคอบ ต้องพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลต่อกันในลักษณะใด สิ่งใดควรมาก่อนมาหลัง สิ่งใดสามารถดำเนินการคู่ขนานกันไปได้ ซึ่งจากการศึกษาตามลำดับขั้นตอนของผู้วิจัยทำให้ได้องค์ประกอบการนิเทศการจัดการเรียนร่วม 6 องค์ประกอบ คือ การบริหารจัดการ ทักษะของผู้นิเทศ การดำเนินการนิเทศ การส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของครูการศึกษาพิเศษ การสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้รับการนิเทศ การสร้างเครือข่ายการนิเทศ ใช้การดำเนินการด้วยกระบวนการนิเทศแบบมีส่วนร่วม ของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ครูผู้รับมอบหมายเป็นผู้นิเทศ และครูการศึกษาพิเศษ โดยทุกฝ่ายมีการวางแผน การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน การปฏิบัติงาน การสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ การประเมินผลผลิตในการดำเนินงาน และการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งการนิเทศแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการดังกล่าวทำให้ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศมีความเข้าใจปัญหาร่วมกัน และเต็มใจช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาที่พบ ซึ่งทำให้การพัฒนาคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษบรรลุได้วัตถุประสงค์เร็วขึ้น และเป็นการเสริมขวัญกำลังใจให้กับผู้นิเทศ

ได้มีความมั่นใจ ยินดีที่จะพัฒนาการนิเทศและพัฒนาวิชาชีพของตนและครูการศึกษาพิเศษผู้สืบทอดเป็นกัลยาณมิตรกับผู้อื่นเทศ
กล้าแสดงความคิดเห็น และยินดีสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ๆ ในการใช้พัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสำเร็จ ยุธชัย
จิรวัดณ์ วุฒนโรจน์ และสุนทร ฆมารัตน์ (Samret Yurachai, Jirawat Varunroj, & Soonthorn Chamarat, 2017, p. 514-
522) ที่ได้พัฒนาแนวทางการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก มี 3 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ
นิเทศภายในแบบ มีส่วนร่วม มี 4 หลักการ คือ 1) หลักการเสริมพลังอำนาจ 2) หลักการพัฒนาการบุคคลากร 3) หลักการมี
ส่วนร่วม 4) หลักการพัฒนาคณาจารย์ของงาน 2 กระบวนการนิเทศภายใน มีดังนี้ 1) การวางแผนการนิเทศ 2) การให้ความรู้
ความเข้าใจในการทำงาน 3) การลงมือปฏิบัติงาน 4) การสร้างเสริมกำลังใจ และ 5) การประเมินผลการปฏิบัติงาน 3
ประสิทธิภาพของการนิเทศภายใน ประกอบด้วย 1) ผลการพัฒนาบรรลุปเป้าหมายทั้งด้านความรู้ ความสามารถและเจตคติที่
ดีต่อรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ความพึงพอใจของครูต่อแนวทางการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม อีกทั้งยังสอดคล้อง
กับงานวิจัยของปารณีย์ ชาวเจริญ ดวงใจ สีเขียว และชมพูนุช สุขหวาน (Paranee Kaocharoen, Duangchai Srikiew, &
Chompunuch Sookwan, 2018, p. 125-136) ที่ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศโดยวิธีการสอนงานและการเป็นที่เลี้ยง พบว่า
รูปแบบประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของรูปแบบ หลักการของรูปแบบ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนงานและการเป็นที่เลี้ยง
เนื้อหาในการนิเทศตามรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบแนวปฏิบัติของครูที่เลี้ยง และแนวปฏิบัติของนักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครู และงานวิจัยของนิติธร ปิลวาสน์ และสิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (Nitithorn Pilwas; & Sirima
Pinyoanantapong, 2018, p. 82-98) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูปฐมวัย พบว่า มี
4 องค์ประกอบ ได้แก่ การวางแผนจัดประสบการณ์การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การวางแผน
สร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน การมีบุคลิกลักษณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความสุข

2. การประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครโดย
ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบฯ อยู่ใน
ระดับมากที่สุด ซึ่งรัตน์ บัวสนธ์ (Ratana Buonson, 2007, p. 240-244) กล่าวว่า การประเมินรูปแบบ ด้านความเหมาะสม
ควรพิจารณาตัวบ่งชี้ ด้านการบริการ เป็นการประเมินการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่
ด้านการใช้ประโยชน์ เป็นมาตรฐานที่จะประกันได้ว่าผลการประเมินจะสามารถให้สารสนเทศที่มีความหมาย ทันเวลา และมี
ผลต่อการนำไปใช้ได้จริง ด้านความเป็นไปได้ เป็นมาตรฐานที่จะประกันได้ว่าประเมินรูปแบบนั้นง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ
เหมาะสมกับเวลา ทรัพยากร และทุนที่จะต้องใช้ในการดำเนินการ ด้านความถูกต้อง เป็นมาตรฐานที่จะประกันได้ว่ารูปแบบนั้น
มีความแม่นยำ สรุปลได้อย่างถูกต้อง ตามเทคนิค วิธีการต่าง ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุทธ์ นันทมาตวงนรา สุวพร
เข็มเสง และอิศริฐฐ์ รินไธสง (Nirut Nanthamatwangnara, Suwaporn Semheng, & Isarat Rinthaisong, 2017, p.62) ที่ได้
พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล และประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ พบว่า สภาพ
การนิเทศภายในสถานศึกษาโดยภาพรวม และรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และรวมทั้งยังสอดคล้องกับภณชิตรา
สุภากร และประเสริฐ อินทร์วิทย์ (Phanthira Supakam, & Prasert Intharak, 2015, p. 1126-1143) ที่ได้ศึกษารูปแบบการ
บริหารจัดการการนิเทศการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 พบว่า องค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการการนิเทศการศึกษา
ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ถูกต้อง และนำไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. กรุงเทพมหานครควรเน้นให้มีการพัฒนาระบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมที่ครอบคลุมทั้งด้าน
การบริหารจัดการ ทักษะของผู้นิเทศ การดำเนินการนิเทศ การส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของครูการศึกษาพิเศษ การสร้าง
ความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้รับการนิเทศ และการสร้างเครือข่ายการนิเทศ โดยมีการติดตามให้เป็นรูปธรรม

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อให้การนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วม มีความเข้มแข็งเปลี่ยนแปลงสู่เป้าหมายที่ต้องการ

3. การนำรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้จากการวิจัยไปใช้ ควรมีการเตรียมความพร้อมของผู้บริหาร ครูผู้นิเทศและครูการศึกษาพิเศษ โดยการศึกษา ทำความเข้าใจตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบให้ชัดเจน และมีการประสานความร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ

4. ควรส่งเสริมให้ครูการศึกษาพิเศษได้มีส่วนร่วมในการให้ความรู้ ทักษะการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแก่ครูในชั้นเรียนปกติด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการเรียนรู้ที่เกิดกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหลังจากที่ได้มีการใช้รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ควรศึกษาการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากผู้ปกครองนักเรียนเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากกว่าครูที่โรงเรียน ซึ่งอาจทำให้ได้ข้อค้นพบวิธีการพัฒนานักเรียนได้ดีขึ้น

3. ควรมีการทำวิจัยเปรียบเทียบกระบวนการนิเทศแบบอื่นๆ ว่าส่งผลต่อการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

4. ควรนำรูปแบบฯ ที่ได้ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงและปรับปรุงรูปแบบฯ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Bibliography

Boonchom Srisaat. (2010). *Thesis control model*. Research and Development Institute for Teaching and Learning Project. Mahasarakham: Srinakharinwirot University, Mahasarakham. (In Thai)

Chanchai Archinsamachan. (1994). *Course innovation and teaching*. Bangkok: Odean Store Printing. (In Thai)

Chiraphat Maungthong,: & Somchai Wongkasem. (2012).Internal supervision problems in Basic education institutions under the Office of Nong Khai Primary Educational Service Area 2. *Journal of Sakon Nakhon Rajabhat University, Sakon Nakhon Rajabhat University, 4 (8), 172-184.* (In Thai)

Deming, W. E. (1986). *Out of the Crisis*. Massachusetts Institute of Technology, Center for Advanced Engineering Study.

Glickman, D. C. et al. (1990). *Supervision of Instruction: Developmental Approach*,4th edition. Boston: Allyn and Bacon.

Goldhammer, R., Anderson, R. H., and Krajewski, R.J. (1980). *Clinical Supervision: Special Methods for the Supervision of Teacher*, 2nd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Krongthong Chiradechakun. (2007). *Supervision manual in schools*. Bangkok: Than Uksorn. (In Thai)

Nirut Nanthamatwangnara, Suwaporn Semheng, & Isarat Rinthaisong. (2017). Supervision within effective schools Model of schools under the Office of Narathiwat Primary Educational Service Area 1 *Academic. Journal Bangkok Thonburi University. 6(1): 56-66.* (In Thai)

Nitithorn Pilwas, & Sirima Pinyoanantapong. (2018). Element analysis and quality development of learning management of preschool teachers. *Journal of Education, Srinakharinwirot University. 19 (1): 82-98.* (In Thai)

- Paranee Kaocharoen, Duangchai Srikiw, & Chompunuch Sookwan. (2018). Development of supervision models by teaching methods and Being a trainer of a mentor. *Journal of Education*, Srinakharinwirot University. 19(1), 125-136. (In Thai)
- Phadung Arrayawinyoo. (1998). *Education for children with special needs*. Bangkok: Krung Thon Phatthana. (In Thai)
- Phanomchai Nanthasri. (2004). *The relationship between participation in the internal supervision process and teaching efficiency of teacher Under the Office of Udon Thani Educational Service Area 3*. (Master's Thesis, Sukhothai Thammathirat Open University). (In Thai)
- Phanthira Supakarn, & Prasert Intharak. (2015). Educational Supervision Management Model For the 21st century. *Silapakorn University Journal. Humanities, Social Sciences and Arts*, 8(2), 1126-1143. (In Thai)
- Ratana Buonson. (2007). *Management Project: Guidelines for success*, 3rd edition. Bangkok: Printing Factory Chulalongkorn University. (In Thai)
- Samret Yurachai, Jirawat Varunroj, & Soonthorn Chamarat. (2017). Development of participatory internal supervision guidelines for small schools Under the Office of Khon Kaen Primary Educational Service Area 1. *Journal of the Graduate College of Asia*. 7 (special): 39-47. (In Thai)
- Sangad Utaranan. (1987). *Educational supervision: principles, theories and practices*. (Additional revised version), 2nd Edition. Bangkok: Mit Siam Printing. (In Thai)
- Strategic and evaluative center Bangkok. (2013). *Bangkok Development Plan for 20 years (2013-2032)*. Bangkok: Phim Dee. (In Thai)
- Supalax Meepan. (2018). An Internal Supervision Model For Inclusive Education Schools Under The Bangkok Metropolitan Administrayion. Bangkok. *Academic presentation documents. National Academic Conference On the occasion of the 47th anniversary of the establishment of Ramkhamhaeng University, Ramkhamhaeng University*, 10(1), 263-273. (In Thai).
- Supervisory unit. (2018). *Report of the evaluation of the quality standards for Inclusive Education Schools AUnder The Bangkok Metropolitan Administration*. Bangkok: Office of Education. (In Thai)
- Thanthima Phongphrom. (2015). *Problems and guidelines for development of internal supervision of school administrators under the Office of Sakaew Primary Educational Service Area 2*. Master's Thesis, Chon Buri: College Burapa university). (In Thai)
- Thitsana Khaemmanee. (2003). *Teaching science for organizing effective learning processes*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing. (In Thai)
- Waro Phengsawat. (2010). Research and development of models. *Journal of Sakon Nakhon Rajabhat University*, 2(4): 1-15. (In Thai)

หมายเหตุ : การศึกษาองค์ประกอบกรณีศึกษาในสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ระยะเวลาที่ 1 ได้ตีพิมพ์ในเอกสารการประชุมวิชาการระดับชาติ 2561 เนื่องในโอกาสสถาปนามหาวิทยาลัยรามคำแหง ครบรอบ 47 ปี. มหาวิทยาลัยรามคำแหง หน้า 263-273